

[NIEDOCHODCA *sb m*

N sg niedoch(o)dca.

Sł stp: niedochodźca (?), Cn, Linde brak.

*Niedonoszony, poroniony płód: iefli by dułfá iego niepożiwáá nic dobrego ftátku íwego/ á niemiał by pogrzebu/ o tákowym ia wyznawam/ iż lepłfy iefł niedochodcá [*abortious*; dziecię niedofzłe *Leop*; martwy płód *WujBib*] niżli on. *HierWielEccle* 6/3, 6 *arg.**

Synonim: niedoszły.

Cf [NIEDOCHOD], [NIEDOCHODEK], [NIEDOCHODZIEC]

MK